

هفته نامه فرهنگی، خبری
مدرسه داینتجویه قرآن و عترت
دانشگاه تهران شماره ۲۰۵
سه شنبه ۲۳ خرداد ۱۳۹۶
۱۸ رمضان ۱۴۳۸
kashef@quranetratschool.ir
www.QuranEtratSchool.ir
سال هفتم

امام صادق علیه السلام :

قَلْبُ شَهْرِ رَمَضَانَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ . شب قدر ، قلب ماه رمضان است .

کافی (ط-الاسلامیه) ج ۴، ص ۶۶- من لایحضره الفقیه ج ۲، ص ۹۹، ح ۱۸۴۳

خطابه

پیش به سوی متخصص شدن با تعیین نظام سیر علمی و تداوم روزانه بر آن تا پایان عمر!

بیانات آقای اخوت با موضوع احیای هویت جمعی، پنجشنبه ۱۸ خردادماه (قسمت ششم)

درباره شبهای قدر:

نکته اول اینکه خیلی‌ها می‌پرسند که در این روزهای باقی مانده تا شبهای قدر چه کارهایی باید انجام دهیم؟ با توجه به احکامی که در روایات و بالاخر در ماههای رجب و شعبان مطرح شده، بزرگترین کاری که به نظر برای شبهای قدر لازم می‌آید، استغفار است. یک استغفار ماندگار که با استغفارهای سال پیش تفاوت کند. یک استغفار عملی و برنامه‌ریزانه. استغفار به معنی رفع موانع رحمت الهی است. یعنی کاری کنیم تا آن موانعی که منجر شده رحمت الهی بر ما نازل نشود، برداشته شده و رحمت الهی نازل شود. یک راهش این است که «استغفرالله و اتوب الیه» در شبهای قدر بگوییم. برای استغفار هر کسی بیشتر از دیگران ایرادها و نقاط ضعف خودش را می‌داند. بعضی نقاط ضعف واقعا دست خود فرد نیست. مثل اینکه ما امام زمان (عج) را نمی‌بینیم. این نقطه ضعف است اما نقطه ضعفی نیست که شما بتوانید کاری انجام دهید و بروید امام زمان (عج) را ببینید. یا مثلا اینکه وقتی قرآن می‌خوانیم، خوب نمی‌فهمیم. این هم نقطه ضعف هست، ولی کاری نمی‌توان کرد! نمی‌توانیم بگوییم بفهم و بعد بفهمیم! به بعضی از افراد وقتی گفته می‌شود نقطه ضعفهایتان را احصاء کنید، آنها باری می‌گویند که کاری نمی‌توانم برایشان کرد. پس لطف کنید آن نقطه ضعفهایی را که می‌توانید کاری برایش بکنید، بنویسید. مثل اینکه کسی خیلی زود عصبانی می‌شود. می‌توان برای این ضعف، کاری کرد. مثلا در مواقعی که عصبی می‌شود قرار نگیرد، وقتی عصبانی می‌شود کار دیگری بکند، به هیچ عنوان فحش ندهد و ... این نقطه ضعف دست خود فرد است و بودنش را خدا نمی‌پذیرد. پس نقطه ضعفهایی را که دست خودمان است، لیست کنیم. هر کسی هم به نوعی چیزهایی در بساطش دارد. بعد با خودش برنامه بگذارد که ان شاء الله امسال این لیست سیاه محو بشود. به این استغفار می‌گویند. اولین کاری که برای شبهای قدر باید کرد، نوشتن این لیست سیاه و محو کردن آن است. سراغ آن لیست سیاهی که دست خودتان نیست، نروید. حال بعضی می‌گویند ما نقطه ضعفی در خودمان نمی‌بینیم و همه از وجودشان در امنیت هستند. اگر کسی به این مرحله رسید، او باید خوبی‌هایی که دارد را لیست کند و از آنها استغفار کند. مثلا من کلاس قرآن گذاشته‌ام اما نمی‌دانم چقدر آدم منحرف شده‌اند. استغفار از خوبی‌ها یعنی اینکه سعی کنیم خوبی‌ها را یک جور دیگر غیر از طوری که الان انجام می‌دهیم، انجام دهیم و خود فرد هم باید جور جدید را کشف کند. حال بعضی دیگر ممکن است بگویند ما این کار را همیشه می‌کنیم. برای این افراد یک مدل استغفار دیگر تعریف می‌شود که استغفار از خود است. یعنی همین که خود هستی و برای خودت، خود قائلی، کاری بکن که بی خود بشوی. پس بدانید که استغفار، مراتب دارد. حتی رسول اعظم (ص) از استغفار بی‌نیاز نیست، منتهی مدل استغفارشان فرق می‌کند. اگر امام زمان (عج) استغفار نکنند، تنزل ملائکه و روح در شب قدر بر ایشان جاری

می کردند دو رکعت نماز بخواند ولی هر روز بخواند. روایات این مباحث را در کتابهای «مبانی و مهارت‌های برنامه‌ریزی» و «تقدیر و تدبیر» آورده‌ایم. حداقل زمانی که یک کار باید استمرار داشته باشد، یک سال است.

روی حجم کارها فعلاً بحثی نداریم بلکه نکته‌مان بر روی تداوم است. اینکه کسی برنامه‌اش را یکبار کم و زیاد نکند. اگر اینطور باشد تقریباً اطلاعاتش به درد نمی‌خورد و باید از اول شروع کند. یعنی قانون اینطور است که تا انسان کاری را مستمر و مداوم انجام ندهد، تثبیت برایش رخ نمی‌دهد.

در طرح تدبیر در قرآن و ادعیه کسی نگویید چرا باید همیشه کتاب بخوانیم؟! ما باید تا آخر عمر این ۲۰ ساعت هفتگی را داشته باشیم، خوب است که یکی هم به این سیر نظم بدهد. هرچه کتابها بیشتر باشند، بدانیم که طول عمر ما هم دارد زیاد می‌شود! خوشحال باشیم! ما اصلاً می‌خواهیم برای استجاب «اللهم اجعلنی ممن اطلت عمره و حسن عمله» دعا عملی بکنیم! یک سری فعلیتها باید در ما فعال شود. این فعلیت‌هاست که بهشت ما را می‌سازد. شاید با خواندن یک کتاب درجات معنوی شما بسیار تغییر کند، بلا تشبیه مثل کنکور است که با یک تست جایتان خیلی عوض می‌شود. ولی آنچه از همه مهم‌تر است همین خشت روی خشت گذاشتن است. اگر شما در تدبیر قرآن وارد نباشید، تدبیر در دعا برایتان سم است، اثر ندارد و چیزهایی که قبل خوانده‌اید را از بین می‌برد. پس بدون عجله کتابها را بخوانید. ما فعالیت‌های اجرایی‌مان - ورود به جامعه، تدریس، سخنرانی، داستان نوشتن و... را از سیر علمی جدا می‌کنیم. شما داستان نویس، کارگردان یا اصلاً رهبر انقلاب هم که بشوید - بالاتر از این که نمی‌خواهی بشوید! - باید بدانی که این وقت ثابت را باید بگذاری! کار اجرایی وابسته به استعداد فرد است و برنامه دیگری برایش داریم که نباید با این مسائل قاطی شود. این حداقل دو ساعت سیر علمی در روز را در تقدیرات دائمی زندگی‌تان بگذارید. ما اعتقادمان این است که این روند علمی باید تا لب گور ادامه بیاید. در قوه ارتکازی^۹ شما باید باشد که تا کدام مقطع را خوانده‌اید و میل به علم داشته باشید. افراد باید بتوانند این حرص بر علم و ارتقاء را با خود تا گور ببرند. علتش اینک در روز قیامت به این حرص رتبه می‌دهند، نه به اطلاعات! حواستان باشد! پس سیر علمی را برای خودتان تثبیت کنید و برنامه بریزید. از کارهای متفرق در حوزه‌های علمی به شدت پرهیز کنید. کتابهای متفرقی که این سیر علمی را مختل می‌کنند، کنار بگذارید. نمی‌گوییم فقط کتابهای مدرسه قرآن را بخوانید! فقط هرچه می‌خوانید، طبق یک نظام باشد. اینطور نباشد که کتابی خوانده شود اما نظامش معلوم نباشد. مهندسی مطالعه داشته باشید. اگر کسی پرسید چگونه می‌توانم مهندسی مطالعه بدست بیاورم؟ می‌گوییم کتاب ساختار وجودی انسان به تو مهندسی مطالعه می‌دهد. شما باید نظام موضوعات را بر اساس ساختار وجودی‌ای که در قرآن است، بچینید. در مورد هرچه اطلاعات نداشتید، در پی کسب آن باشید. اگر این سیر علمی نظام داشت، خداوند به نظام‌دار بودن شما جزا می‌دهد، نه به اینکه چه چیزی را خوانده‌اید. اینکه فرموده‌اند «اوصیکم بتقوی الله و نظم امرکم» یعنی از ما نظم در امور را می‌خواهند و بدون این نظم انسان رشد نمی‌کند. این نکات، جای بشارت دارد و حزن آور نیست.

حال اینکه در کلاسها شما خروجی خواسته می‌شود به خاطر عرصه‌های اجرایی است. اگر در کلاسی از شما مقاله می‌خواهند، برای این است که اگر کسی مقاله ننوشت نمی‌تواند در عرصه‌های دانشگاهی مقاله نویسی باشد. اگر نتوانستید، مهم نیست! شما در عرصه دیگری کار کنید. این مقاله و کتاب داشتن، کرامت نیست. ممکن است کسی بگوید من به عنوان خروجی کلاس تدبیر مکی، فقط صحیفه فاطمیه می‌توانم بفروشم. اشکال ندارد، اما بدانیم که کتاب فروختن چنین فردی با کسی که تدبیر مکی نخوانده است، فرق دارد. ما خدا را باید شکر کنیم که نظامانی وجود دارد تا اصطکاک ما را با کتاب وحی زیاد کند. افراد قبل برای حفظ سوره‌ها، ۳۰ بار آنها را می‌خواندند اما الان برای تدبیرش باید ۱۰۰ بار بخوانند. خدا را شکر که می‌توانم بنشینیم و ۱۰۰ بار یک سوره را بخوانیم. خدا را شکر که سوره‌ها برای ما چنین جاذبه‌ای تولید کرده‌اند. اینها ارزش است. ممکن است تصور کنید ما ارزش را به خروجی‌ها می‌دهیم. خیر! به خود فعل می‌دهیم. به همین دلیل است که در سیستم آموزشمان حذف و ارزیابی به این معنا نداریم. یعنی فرد همینطور بالا می‌آید! و اگر آزمون و ارزیابی داریم برای خروجی‌های

بشود. توبه باید همیشگی و توجهی باشد، یعنی فرد همیشه باید مدّ نظرش باشد. نکته سوم هم که قبل برای شبهای قدر مطرح کردیم، بحث جمع‌گرایی، تألیف و درآمدن از حالت انفراد است. به نظر می‌رسد یکی از مهم‌ترین کارهای شب قدر، ایجاد تألیف بین گروهها و افرادی است که در مسیر حق هم عقیده و هم‌باورند. ما باید بتوانیم برای این هم برنامه‌ریزی داشته باشیم. بهترین نظام تألیف، نظامی است که افراد از بُن علمی به هم متصل شوند، نه از بُن اجرایی. چون ممکن است افراد با هم همکار شوند، ولی اگر در جهت علمی وحدت بیابند، با هم هم‌دل می‌شوند. مثل افرادی که با هم درس می‌خوانند و مباحثه می‌کنند. به اینها کارهای هم‌گرایانه می‌گویند. این کار، هم‌گرایی‌های اجرایی خیلی قوی را به همراه خواهد داشت. بحث کارهای جمعی و جمع‌گرایی خودش دو بخش دارد: جمع‌گرایی‌های علمی و جمع‌گرایی‌های اجرایی - فعالیت، که البته اگر این دو بخش با هم یکی شوند می‌توانند منافع زیادی داشته باشند. در رابطه با این موضوع باید خودتان صحبت کنید و به نتیجه برسید. یکی از راههای این است که عرصه‌های مشترک تعریف شود و کسانی که در یک کلاس دارند کار می‌کنند، عرصه‌های مشترک را با هم جلو ببرند. یعنی بُن علمی و اجرایی را با هم یکی کنند. ان شاء الله این سه نکته توشه شب قدر ما باشد و قدرت ما را زیاد کند.

ادامه بحث درباره احیای هویت جمعی:

جلسه قبل راجع به موضوع همگرایی‌هایی که بناست اتفاق بیفتد، صحبت شد. بعضی دوستان انجام کارهای علمی را خلاف وارد شدن در ساختارهای اجرایی و عملیاتی می‌دانند، که صحیح نیست. هر انسانی باید اینطور برای خودش فکر کند، که در ۲۴ ساعت شبانه روز، مثلاً هشت ساعت می‌خواهد، پس دو تا هشت ساعت دیگر دارد. اگر مرد باشد باید هشت ساعت تأمین مخارج کند و سرکار برود و اگر خانم باشد درگیر کارهای دیگری است. از هشت ساعت دیگری که مانده، بخشی از آن را باید به خانواده اختصاص دهد و مثلاً چهار ساعت آن را باید کار علمی کند. این بخش علمی باید به صورت علی‌الدوام و تا آخر عمر باشد. چهار ساعت مثال است و ممکن است برای یکی دو ساعت باشد و برای دیگری، شش ساعت. مهم این است که باید یک زمان ثابتی در هر روز مثل خواب و خوراک قرار داده شود. این هم رزق و طعام است. هر کسی باید کتاب بخواند و علم کسب کند اما نه صرف کتاب خواندن! بلکه علمی که او افزایش مهارت، دانایی یا توان ایجاد کند. اینطوری هر انسانی در هفته، حدود ۲۰ تا ۴۰ ساعت کار علمی باید بکند. اگر این کار انجام نشود به مرور فرهنگ و اخلاق انسان عوض می‌شود. اقتضائات روز او را تسلیم می‌کند، در کهنسالی داغون می‌شود و حتی ممکن است فراموشی پیدا کند. از ۴۰ سالگی که عبور کرد، زندگی برایش بی‌معنا شده و افسردگی سراغش می‌آید. اگر این مدت زمان در عمرمان را به صورت آب باریکه برای یک کار علمی ثابت و پشت دار، دارای فرآیند و آموزش سیر دار و مشخص اختصاص نیابد، انگار آن زمان هدر رفته است. طبیعی است که همه باید این برنامه علمی را داشته باشند، به گونه‌ای که سنگ را روی سنگ بچینند. یعنی اول نقشه‌ای را طراحی کنند و بعد طبق آن، دیوارچینی کنند. در هر رشته‌ای هم می‌شود این کار را کرد. مثلاً اگر طب را از همین الان شروع کنید، تا ۳۰ سال آینده برای خودتان تخصصی هستید. ممکن است کسی به شما رجوع نکند، ولی خیلی از مشکلات خود و دیگران را می‌توانید حل کنید. تعجبی است که چرا افراد اینطور زندگی نمی‌کنند؟! افراد اگر در هر حوزه تخصصی سنگ روی سنگ بچینند، بعد از ۱۰ سال اطلاعاتشان قابل اتکاست. اما اگر خشت روی خشت نگذارید و پراکنده کار کنید، بعد از مدتی می‌بینید که بنایی ساخته نشده است.

ما در حوزه تدبیر در قرآن و دعا، طرحی را برای خشت روی خشت گذاشتن پیشنهاد کرده‌ایم که حاصل آن ۱۴ جلد کتاب در حوزه روشهای تدبیر در قرآن و ۱۴ جلد کتاب در حوزه روشهای تدبیر در ادعیه است.

بنده به عنوان یک کارشناس برنامه‌ریزی می‌گویم که اگر آن ۲۰ ساعت در هفته که وظیفه هر کسی است را تبدیل به دو ساعت در هفته کند، باز هم این فرد بعد از مدتی فقیه می‌شود! می‌توانید این ادعا را به عنوان یک حرف حساب‌شده‌ی کارشناسی‌شده از یک صاحب نظر در فن برنامه‌ریزی قبول کنید. امیرالمومنین (علیه السلام) فرموده‌اند: «قلیل تدوم علیه ارجی من کثیر ملول منه». بعضی وقتها اهل بیت (علیهم السلام) به افرادی توصیه

در مورد خروجی‌ها هم ان شاء الله جلسه بعد صحبت می‌کنیم. من هر وقت از خروجی‌ها حرف می‌زنم شما ناراحت می‌شوید! علتش اینکه هر کسی به خودش نگاه می‌کند و می‌گوید ما که به خروجی نرسیده‌ایم! جواب بنده این است که ول کنید، بی‌خیال! فکر می‌کنید دین خدا را من و شما یاری می‌کنیم؟! در مورد حرفهای بنده اجتهاد نکنید که لایب برای ناراحت نشدگان اینطور می‌گوید! عین حرف را بشنوید. اگر اجتهادتان داخل بیاید، جایی از حرفهای بنده را که می‌گویم بی‌خیال، باخیال معنی می‌کنید و جایی که می‌گویم باخیال را، بی‌خیال! و هیچ تغییری هم اتفاق نمی‌افتد! در حالیکه ما می‌خواهیم اتفاقی بیفتد و تأثیر در جامعه بگذارد. ما به اندازه تسخیر عالم برنامه داریم. پس پیشنهاد موکد می‌شود تا شبهای قدر را بر روی ساماندهی درونی خود کار کنیم و بعد از آن به بحث خروجی‌ها خواهیم رسید.

هر کتاب تدبر برای خودش یک شیوه ارزیابی دارد. ارزیابی‌ها در سه سطح مطرح می‌شوند: ارزیابی توسط خود فرد و با ملاکهایی که به او می‌دهیم و توانی که خودش برای ارزیابی پیدا می‌کند، ارزیابی‌ای که مربی یا هم‌مباحثه‌ای می‌تواند بکند و ارزیابی‌ای که جامعه از فرد دارد. برای ارزیابی شخصی، افراد باید تفاوت در سوره خواندنشان را مشاهده کنند. ارزیابی معلم نیز یعنی ببیند که افراد می‌توانند وارد دوره بعدی بشوند. ارزیابی در سطح جامعه هم مانند برگزاری همایش یا مقاله نوشتن است که باید مخاطب بیرونی یا مجامع علمی درباره آن نظر بدهند.

خروجی نداشتن خوشحالی هم دارد چون خیلی اوقات به خاطر یک اراده بالادستی از سمت امام معصوم است که می‌گذارند خروجی از مجموعه بیرون رود. شاید چون ممکن است بنا به دلایلی مورد حمله قرار بگیرد. ما باید باور داشته باشیم که قرآن صاحب، شریک و ولی دارد. مگر می‌شود کسی وارد ساحت قرآن شود و اموراتش به دست خودش باشد؟! ما اینجور اعتقاد داریم و از خدا خواسته‌ایم که یک کار بدون مجوز صاحب و شریک قرآن از این مجموعه بیرون نرود. لازمه این اعتقاد این است که خیلی‌ها نتوانند کار انجام دهند. ما باید حساب خروجی را از حساب برنامه‌های درونی جدا کنیم. اگر این حرف بنده را قبول کنید، دیگر راحت، خوشحال، متوکل، قدرمند و سریع می‌شوید. در قواعد اجتماعی حکومتی و حاکمیتی، ولی خدا نظارت مستقیم روی همه افراد دارد. شدن و نشدن کارها مستقیماً زیر نظارت خودشان است. امامت یعنی همین و اگر کسی قائل به این نظام امامت نباشد یعنی اثنی عشری نیست و نمی‌تواند خودش را شیعه بداند. پس انسان باید دغدغه‌مند بی‌خیال باشد. آنقدر که بنده از نفهمیدن‌ها و ندانستن‌هایم، خیرات و برکات دیده‌ام، از فهمیدن‌ها، کیاست‌ها و زیرکی‌ها ندیدم! اگر شما بدانید تعجب می‌کنید.

اگر کسی نظر بنده را در مورد سیر علمی بخواند، همین سیر کتب تدبر را پیشنهاد می‌کنم. این شیوه چند حسن دارد، یکی اینکه این نظام، فکر تا آخر عمر فرد را کرده است و اجازه نمی‌دهد که در هیچ مقطعی از دوران زندگی‌اش بدون سیر باشد. در کتب تدبر در دعا، به کتاب دعایی می‌رسیم که آن کتاب متن علمی برای هر روزمان می‌شود. فرد قدرت استنباط مفهوم دعا را دارد و می‌تواند آن را منطبق بر قرآن کند. طبق این نظام وقتی انسان به ۴۰ سالگی می‌رسد، طعام معنوی‌اش فقط دعا می‌شود. چقدر باشکوه است و در آن سن چقدر می‌طلبد! اوتاد الهی چنین چیزی را در ذهنشان تصور می‌کنند. وضعیتی که به جزء دعا و قرآن چیزی در ذهن، نیاید و نرود. پای فرد روی زمین است اما ملکوت را رصد می‌کند. اینها تصادفی نیست. خدا را شکر که به ما توفیق داده تا حق داشته باشیم که در مورد این موضوعات حرف بزنیم و حرف بشنویم. اینکه در انتهای یک سیر علمی، متنی جز قرآن و دعا نباشد، آنجا بهشت است. به کمتر از بهشت قانع نباشید و بهشت همان جایی است که اهل بیت (علیهم‌السلام) هستند و حقایق آنها در رفت و آمد است. مواظب باشید که گول نخورید! بهشت یعنی دعای کمیل، دعای سمات و ... منتهی دعایی که در قرآن می‌رود و برمی‌گردد. بهشت یک سیر علمی است که تبادل با حقایق دارد، فهم توحید ناب است که انسان همه چیز را فعل الله ببیند. این بهشت است که کاملاً نقد بوده و نسبی نیست.

ان شاء الله که خداوند توفیق بدهد، به برکت صلوات بر محمد و آل محمد.

افراد در عرصه جامعه است که افراد، بیان اشتباه نداشته باشند.

خروجی باید متناسب با هر شخص باشد. البته اگر از یک کلاس تدبر مکی ۲۰ تا مقاله در بیاید، معجزه است. ما از قرآن اینها را بعید نمی‌دانیم و به خاطر قرآن است که با این سرعت افراد می‌توانند خروجی بدهند. اگر ما در خروجی‌ها سرعت را در نظر نگیریم، مقهور تمدن غرب می‌شویم. آنها خیلی جلوترند اما ما هم چیزی به نام سرعت پیدا کرده‌ایم. باید سرعت عمل کنیم و الا نمی‌توانیم جلوی استکبار جهانی بایستیم. باید غم‌ناک قدرت بدهیم. باید بگوییم که قرآن چه قدرتی دارد. به هر حال ما باید نمایان‌کننده قرآن در عالم باشیم و اعجازش را ثابت کنیم. هر کسی در حوزه خروجی‌ها قائل به اعجاز قرآنی نباشد یعنی قرآن را نشناخته و قرآن نمی‌خواند! یک چیز دیگر می‌خواند! اعجاز در قرآن، مُنْذَر است. یعنی مثل امام خمینی (ره) و آیت الله خامنه‌ای است که خود فرد معجزه است. توانمندی‌های رهبر انقلاب مورد تحسین دوست و دشمن است. آنهایی که کار علمی می‌کنند، اگر انصاف داشته باشند، رهبری را به عنوان یک پدیده منحصر به فرد می‌دانند. به طوری که قائلند کافی است این معجزه و پدیده در جامعه اسلامی نباشد تا جامعه سریع الانحلال شود و گرنه با وجود او انحلالی در این سیستم رخ نمی‌دهد. علت جنگ عربستان و غیره همین مسئله است. آنها مشکل اصلی مملکت را رئیس جمهور نمی‌دانند بلکه رهبری می‌دانند. این به خاطر اعجاز قرآن است، چون ایشان، قرآن بلدند.

پس نتیجه اینکه دوستان عزیز، اولین کاری که می‌کنید اینکه یک زمان اختصاصی برای خودتان تا آخر عمر تثبیت کنید و مواظب باشید پیچیدگی‌های زندگی و سختی‌هایش این ساعت را از شما نگیرد. مثل خواب با آن برخورد کنید! چه جوری در هر حالتی می‌خوابید و غذا خوردن را تعطیل نمی‌کنید، با آن ساعتها هم همین معامله را بکنید. نظام تدبر، چیدمان خیلی خوبی است حتی اگر کسی به خروجی‌های مورد نظرش هم نرسد. این حرف امروز است! تا دیروز این حرف را نمی‌زدیم اما الان می‌گوییم اگر کسی به خروجی هم نرسد، به کتاب بعدی برود. اگر خواندید اما نصفه و نیمه یاد گرفتید، به کتاب بعدی بروید. پیشنهاد این است که نظم در خواندن کتابها برای افراد در اولویت باشد. اگر خروجی نداشتند، ناراحت نباشند، فقط لطف کنند در خروجی‌هایی که نصابشان را کسب نکرده و استعداد ندارند، وارد نشوند. در این نکات هیچ حزن و اندوه و القای ناتوانی نیست، بلکه شادی، سرور و بهجت است. افراد باید شاد باشند از اینکه یک نظام آموزشی برای تا آخر عمرشان فکر کرده است. البته ممکن است بعضی بخواهند خودشان فکر کرده و سیر علمی‌ای غیر از تدبر تعریف کنند. اشکالی ندارد ولی از این نظام الگو بگیرند. اینطور نباشد که از قفسه، کتاب بردارید و بخوانید! با نظام‌دهی به مطالعات در هر رشته‌ای کار کنید، متخصص در آن می‌شوید.

ما یک بخش خروجی داریم که ممکن است کسی به هیچ‌کدامش نرسد. مثلاً نتواند کتابها را تدریس کند، یا اینکه چند درس از کتابی را یاد نگیرد، می‌گوییم اشکال ندارد بقیه درسها را با توجه به سوره‌هایش بخوان و به کتاب بعدی برو. خود نظم دروس، روی افراد نرم‌افزار نصب می‌کند. بعدها که به کتابها برگردند می‌بینند آنچه قبلاً خیلی سخت بوده، آسان شده است. چون سیر کتب، نظم و پیوستار دارد و همدیگر را تکمیل می‌کنند. مرتب کار کنید و به مطالعه نظم دهید. حرف این نیست که الزاماً تدبر در قرآن بخوانید بلکه مسیر پیش رویتان را مشخص کنید. اینطور نباشد که یک هفته، ۱۰۰ ساعت مطالعه داشته باشید اما یک هفته صفر ساعت! یا اینکه هر هفته یک کتاب متفرق بخوانید. اگر کسی به ۴۰ سالگی برسد اما نظام‌مند مطالعه نکرده باشد، می‌فهمد که چقدر باخته است! حتی برای اهل دنیا هم وقتی به میانسالی می‌رسند با اینکه اهل کلاهدراری‌اند اما حس تهی بودن دارد! آن موقع است که انسان نیاز به ایمان تثبیت شده دارد و شبهه‌ها شروع به رو آمدن، می‌کنند. آدم‌ها به خاطر جهلشان نیست که کم می‌آورند بلکه به خاطر علم ناقصشان است. مثل سبک غذا خوردن می‌ماند که فرد مراعات نمی‌کند و در پیری، استخوان‌هایش پوک می‌شود. فقط تفاوت این است که وقتی پوکی استخوان می‌گیریم، مشخص می‌شود و نمی‌توانیم راه برویم، اما حرف زدن راحت است و هر غلطی را می‌توان به نام علم بیرون داد! فهم معنویت و خلأهای آن خیلی سخت است. خلاصه حرف اینکه برای طعام معنوی خودتان نظم قائل باشید.

باب ۵۳.

۳. دعای ابو حمزه ثمالی: خدایا مرا از آنهایی قرار ده که عمرشان را طولانی و عملشان را نیکو

۲. نهج البلاغه، حکمت ۲۷۰: عمل اندکی که به آن ادامه می دهی، امید به آن بیشتر است از کرده ای.

کار بسیاری که از آن ملول و خسته گردی. ۴. شعور و ادراک ناخود آگاه.

پرونده

افق های گروه سفیران قرآن در طرح جهاد کبیر در دانشگاهها

قسمت سوم

گام سوم: بررسی راهکارهای عملیاتی

- بررسی و ارزیابی بهترین شیوه های عملیاتی موجود و بهترین محل های عملیاتی جهت اجرای عملیاتی قرآنی (موارد پیشنهادی):

۱. بررسی و ارزیابی دقیق فعالیت هایی که تا کنون در دانشگاهها و در حوزه دانشجویی انجام شده است. استفاده از تجربیات فعالان دانشجویی.

۲. برنامه ریزی یک یا چند محور عملیاتی در بازه زمانی کوتاه و مدت محدود و در محل هایی که تا کنون محل فعالیت مجموعه بوده است، جهت بررسی و ارزیابی قدرت عملکرد نیروها در چند حوزه مختلف و تحصیل نقاط ضعف و قوت مجموعه در زمان کوتاه (ارزیابی تغییر عملکرد فعالیت های فعلی در حوزه دانشجویی و گردش به سمت فعالیت های عملیاتی و جهادی)

۳. برنامه ریزی جهت یک فعالیت هماهنگ (مثلا همایش یک هفته کشوری در هفته دفاع مقدس) در تمام مجموعه مدارس با تمرکز بر یک برنامه واحد (مثلا تمرکز بر سوره عادیات با هدف ایجاد حرکت و خیزش قرآنی و گسترش رجوع به قرآن در بین اقشار مردم و تولید محتوا توسط تمام بخشها و اعضای مدرسه در جهت رسیدن به خروجی و ارائه آن به صورت هماهنگ در کل کشور یا انتخاب یکی از سوره هایی که در کلاس ختم مفهومی استاد اخوت تدریس شده است و راهکارها و روشهای متعددی از آن استخراج شده و محصول آماده علمی دارد مثل سور ناس، فلق، توحید، مسد، ...) با توجه به توانمندی های مجموعه و افزایش همزمان توانمندی افراد.

نکته: در حال حاضر جشنواره های مختلفی در کشور برگزار می شود که با همکاری فرهنگسراها و دانشگاهها و مدارس و ارگانهای مختلف صورت می گیرد مثلا جشنواره انار، می توان جشنواره یک سوره را به صورت همزمان و هماهنگ در کل کشور کار کرد.

الف) فراخوان علمی:

- تولید محتوای علمی: برگزاری اردوی علمی سوره، ارائه سوره توسط مدارس مختلف، کشف راهکارهای علمی-عملیاتی و کاربردی از سوره جهت ارائه در

بخشهای مختلف
با توجه به نیازهای
جمله

- تولید کتابچه

سوره، مقاله، راهکارهای عملیاتی و کاربردی از سوره و ...

- برگزاری کارگاه و کلاس تدبر در مضامین سوره در دانشگاهها

- تولید محتوای علمی بومی شده از سوره (ویژه فرهنگ های مختلف در سراسر کشور اگرچه در حد محدود به یک کتابچه کوچک داستان یا طراحی یک پیکسل با استفاده و بهره مندی از نقوش و نمادهای بومی منطقه و تلفیق مضامین سوره با آن)

- و ...

(ب) فراخوان آثار هنری:

- تولید پوستر

- کلیپ

- سرودن شعر، تولید سرود از مضامین سوره های قرآن جهت جمع خوانی

- تولید پرچم و علم از مضامین سوره های قرآن

- تولید پیکسل، تابلوی دیواری و سربند از مضامین سوره

- تصویر-نوشته ها جهت استفاده در شبکه مجازی

- تولید پازل از مضامین سوره

- لیوانهای منقوش به مضامین سوره و ...

- نشانک کتاب با مضامین سوره

- بیلبردها و برهای بزرگ شهری (در صورت تولید آثار هنری مثل بیلبرد و بنرهای بزرگ شهری، شهرداری تهران با آرم شهرداری حاضر به همکاری و انتشار این محصولات می باشد)

- نقاشی دیواری شهری (تمرکز در یک منطقه شهر تهران مثلا دیوار مدارس منطقه ۱۴)

- کتابچه های شهری (ویژه مترو و اتوبوس)

و ...

۴. برگزاری اردوی کشوری قرآنی مانند اردوی طرح ولایت.

۵. بهره مندی از فرصت اردوی راهیان نور دانشجویی

سراسر کشور به دلیل بسترهای خوب و موفقی که این حرکت در بین دانشجویان ایجاد می کند (برنامه ریزی

جهت فعالیت جهادی قرآنی در پادمانهای مناطق جنگی با توجه به دو سطح مخاطبان: خادمان شهدا و زائران و بازدیدکنندگان مناطق).

۶. برگزاری اردوی راهیان نور با عنوان «دفاع مقدس قرآنی» با رویکرد ایجاد بسترهای جهادی قرآنی با تأسی از شهدای قرآنی مانند «سید حسین علم الهدی».

۷. برنامه ریزی جهت برگزاری «اردوهای جهادی-علمی قرآنی» با رویکردی جدید در حوزه اردوهای جهادی با عنوان «جهاد قرآنی» در سراسر کشور

۸. استفاده از پتانسیل عظیم ایام زیارت اربعین در دو بخش: ۱. ویژه اعضای مدرسه قرآن جهت قوت بخشی به اعضاء با بهره مندی از فضای معنوی و قابلیت کشف فعالیت های گسترده جمع ربانی که در زیارت اربعین وجود دارد. ۲. ایجاد موبک قرآنی در مسیر نجف به کربلا، یا در سایر مناطق عتبات جهت بنیان گذاری عملیات جهادی قرآنی اربعین.

۹. استفاده از پتانسیل بالای ایام اعتکاف، در دانشگاههای سراسر کشور و مساجد.

۱۰. در دستور کار قرار گرفتن توانمندسازی مناطق محروم اطراف شهر تهران مانند اسلامشهر، کرج و ... با توجه به محرومیت های خاص این مناطق و نیازمندی جهت تقویت فرهنگی (دعوت ساماندهی شده از فعالان فرهنگی این مناطق برای حضور در کارگاههای علمی ویژه جهت آمادگی برای فعال کردن مناطق مورد فعالیتشان).

۱۱. استفاده از پتانسیل تشکلهای دانشجویی دانشگاهها و مساجد و تمام اصناف جهت فرهنگ سازی و گسترش توجه به ادعیه حضرت زهرا علیها السلام و صحیفه فاطمیه. همچنین تولید محصولات علمی و فرهنگی از ادعیه حضرت زهرا علیها السلام در قالبهای مختلف.

۱۲. ارسال کتب و محصولات علمی مدرسه قرآن که قابلیت استفاده عمومی را دارند در مجموعه هایی که به دنبال چنین آثاری هستند (در سراسر کشور) و آماده سازی افراد جهت معرفی کتب به دانشجویان و اقشار مختلف (مخاطبین شامل رده های مختلف خانوادگی، نونهالان، دانش آموزان و نوجوانان می باشند).

(ادامه دارد...)

صاحب امتیاز | احمد رضا اخوت

زیر نظر | هیأت سردبیر

مدیر مسئول | فاطمه سادات شریعتمدار

هیأت تحریریه | دانشجویان مدرسه قرآن و عترت علیها السلام (کاشفیون)

کانال اطلاع رسانی

مجمع مدارس دانشجویی قرآن و عترت علیها السلام

@QuranEtratSchool

